

РЕШЕНИЕ

№ 6441

гр. София, 08.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в публично заседание на 11.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова и при участието на прокурора Михаела Николаева, като разгледа дело номер **4862** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 203 от АПК във връзка с чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.
Образувано е по исковата молба от ЗК [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от изпълнителните директори Н. К. и Д. Т. срещу Комисията за финансов надзор (КФН), с искане да бъде осъден ответника да му заплати сума в размер на 14 081.56 лева с ДДС лева, представляваща обезщетение за имуществени вреди, ведно с лихва за забава от 22.06.2018 г. датата, на която в цялост е заплатена претендираната сума, представляваща разликата между предложената цена от избраните от търговското дружество одитори за представяне на заверени и проверени Справки по платежоспособност II и цената на реално преведената на одиторите [фирма] и [фирма] сума. Исковата претенция се основава на отмяна на решение №425-ЖС/23.04.2018 г. на КФН. Моли съда да постанови осъдително решение. Претендира присъждане на адвокатско възнаграждение по настоящото дело. Делото е второ по ред за разглеждане като първа инстанция, след постановяване на отменително Решение № 5697/12.05.2021г. на ВАС по АД № 2657/2020г. по описа на съда.

Решението на първоинстанционния съд е отменено и делото е върнато за ново разглеждане, при следните съображения: ВАС съобразил трите основни довода на оспореното пред него решение за отхвърляне на иска, както следва: Между ищеца и двойката одитори [фирма] и [фирма] не било възникнало облигационно отношение

за поемане на отговорност от посочените одитори; предложението за цена не установява предварително обвързване с предложилия цената, както и че ищецът сам се е съгласил да плати цената, която реално е заплатил, тъй като това не следвало от отменителното решение на КФН. ВАС приел, че тези аргументи на съда са необосновани, като първият от тях противоречи на приетото от съда, че на отправената покана от [фирма] двойката дружества [фирма] и [фирма] е отговорила с оферта, която е приета с протокол от заседание на 26.03.2018г. Прието е, че са налице предоговорни отношения между ищеца и посочените одитори по смисъла на чл. 12 от ЗЗД. Прието е, че вторият аргумент на съда противоречи на материалния закон, тъй като съгласно чл. 13, ал.1 от ЗЗД предложителят е обвързан със задължението до изтичане на срока, който е определен в него или е обикновено нужен според обстоятелствата, за да пристигне приемането. Предложението на двойката одитори е прието от УС на У. Живот АД, поради което е налице уговорка на цена.

Третият аргумент на съда бил неубедителен, тъй като е изведен, без да бъдат обсъдени доводите на ищеца, че отказът на КФН от 23.04.2018г. за одобряване на [фирма] и [фирма] е оспорен преди датата на изтичане на крайния срок за заверка на справките – 08.05.2018г.

По тези съображения, решението е отменено, а делото върнато за ново разглеждане. В проведеното съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Д. с редовно пълномощно. Поддържа исковата молба. Претендира разноските по делото и прави възражение за прекомерност на претендирания размер на юрисконсултско възнаграждение.

Ответник Комисията за финансов надзор, чрез процесуалния си представител оспорва иска изцяло, както по основание така и по размер. Поддържа становище за неговото отхвърляне. Подробни доводи в тази насока развива в депозираната по делото писмена защита. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на С. градска прокуратура изразява становище за неоснователност на исковата молба.

Административен съд София-град, като взе предвид изложеното в исковата молба и представените по делото писмени доказателства, прие за установено от фактическа страна следното:

По делото се установява и не се спори по следното: ЗК [фирма] е лице, задължено по силата на чл. 101, ал. 1 КЗ, което следва да изготвя годишни финансови отчети в качеството му на застраховател, съответно презастраховател, който е крайно предприятие майка, както и годишни справки, доклади и приложения по чл. 126, ал. 1 от КЗ, които да се проверяват и заверяват съвместно от две одиторски дружества, които са регистрирани одитори съгласно Закона за независимия финансов одит. За проверка и заверка на годишните финансови отчети от дружеството са избрани одиторите [фирма] и [фирма]. Същите са съгласувани и утвърдени от КФН, в съответствие с чл. 101а от КЗ.

ЗК [фирма] е изпратила писмо с изх. № 970/15.03.2018 г. до КФН със запитване дали съвместната проверка и заверка на годишни справки по чл. 3, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Наредба № 53, както и всички образци с годишни количествени данни по чл. 304, §1, б. г от от Д. Р. (ЕС) 2015/35 на Комисията от 10.10.2014 г., в това число образците с годишни количествени данни на ниво група, когато застрахователят, съответно презастрахователят е крайно предприятие майка, върху което се осъществява надзор

на група (Справките по Платежоспособност №№), следва да се извърши от понастоящем избраните и одобрени от КФН одитори или дружеството може да избере различни одиторски дружества, които съвместно да проверят и заверят Справките по Платежоспособност. Липсват данни търговското дружество да е получило отговор на това запитване.

За извършване на съвместна проверка и заверка на Справките по Платежоспособност II, съгласно чл. 101 от КЗ, на отправените от търговското дружество покани, са получени оферти от три двойки одитори: [фирма] и [фирма] с първоначално дадена обща цена за ЗК [фирма] и ЗК [фирма] 77 000 евро без ДДС, [фирма] и [фирма] с обща цена за двете дружества 32 000 евро без ДДС и [фирма] и [фирма] с дадена обща цена за двете дружества от 111 000 евро, без ДДС.

След опити за подобрене на офертата от назначените към този момент одитори, на ЗК [фирма], [фирма] и [фирма] са предложили намаление от 62 000 евро без ДДС. С решение по протокол от заседание на УС на ЗК [фирма] от 26.03.2018 г., одиторите [фирма] и [фирма] са избрани за извършване на съвместен одит на Справките по Платежоспособност II.

С решение № 425-ЖЗ/24.04.2018 г. Комисията за финансово надзор, на основание чл. 13, ал. 1, т. 30 ЗКФН и чл. 101а, ал. 1 от КЗ е отказала да утвърди [фирма] и [фирма], като одитори по чл. 101, ал. 1 от КЗ за извършване на съвместна проверка и заверка на годишните справки за 2017 г. по чл. 3, ал. 1, т. 1 и 2 от Наредба № 53 от 23.12.2016 г. за изискванията към отчетността, оценката на активите и пасивите и образуването на техническите резерви на застрахователите, презастрахователите и Гаранционния фонд (Наредба № 53), както и на образците с годишни количествени данни за 2017 г. по чл. 304, § 1, буква "г" от Д. Р. (ЕС) 2015/35 на Комисията от 10.10.2014 г. за допълнение на Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно започването и упражняването на застрахователна и презастрахователна дейност на ЗК [фирма].

Решението е отменено с решение № 10651/22.08.2018 г., постановено по адм. дело № 6563/2018 г. по описа на Върховния административен съд, влязло в сила на 29.11.2018 г., когато е оставено в сила с решение № 14747/29.11.2018 г., постановено по адм. дело №12542/2018 г. по описа на Върховния административен съд-Петчленен състав.

Въз основа на така установеното от фактическа страна настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Исковата молба е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

В чл. 204 от АПК са предвидени предпоставките, при които исковете за обезщетения за вреди, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия и бездействия на административни органи и длъжностни лица, са допустими за разглеждане. Съгласно ал. 1 на чл. 204 от АПК, първата предпоставка за допустимост на иска, когато се претендира, че вредите са причинени от незаконосъобразен административен акт, е той да бъде отменен по съответния ред, т.е. изисква се предварителното установяване по предвидения от закона ред на незаконосъобразността на административния акт със съответен влязъл в сила акт – решение, преди да се пристъпи към производството по чл. 203 и следващите от АПК по претендирането на вреди. В конкретния случай, настоящият състав намира предявения иск за обезвреда за допустим, доколкото същият произтича от отменен властнически акт – решение на КФН. Въпросът дали актът, от който се претендира

настъпването на вредите е основание за търсене на обезщетение по реда на ЗОДОВ, е въпрос по съществуването на спора.

Спазена е разпоредбата на чл. 205 от АПК, съгласно която искът се предявява срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите. В случая това е КФН, която е юридическо лице на бюджетна издръжка.

Разгледана по същество исковата молба е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

В чл. 4 от ЗОДОВ е уреден материалноправният режим на отговорността с препращане за неуредените въпроси към граждански закони (§ 1 от ЗР на ЗОДОВ). В този смисъл искът по глава XI от АПК се основава на фактическия състав на непозволеното увреждане и за да възникне право на обезщетение, в хипотезата на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, е необходимо кумулативното наличие на следните предпоставки: 1. незаконосъобразен акт /отменен по съответния ред, включително нищожен или оттеглен - чл. 204, ал. 3 от АПК/, или незаконосъобразно действие и/или бездействие на орган или длъжностно лице, при или по повод на административна дейност /което се установява от съда, пред които е предявен искът за обезщетение – чл. 204, ал. 4 от АПК/; 2. вредоносен резултат, реално настъпили за ищеца вреди /имуществени ли неимуществени/; и 3. причинна връзка между незаконосъобразния акт, действие и бездействие и настъпилите вредоносен резултат.

Съгласно чл. 4 от ЗОДОВ, Държавата дължи обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо дали са причинени виновно от длъжностното лице. В този смисъл, тъй като отговорността на държавата се характеризира като обективна, безвиновна, вината не е елемент от фактическия състав на отговорността.

В настоящия случай претенцията за обезвреда произтича от отмяна на решение № 425-ЖЗ/24.04.2018 г. Комисията за финансов надзор. Решението е отменено с решение № 10651/22.08.2018 г., постановено по адм. дело № 6563/2018 г. по описа на Върховния административен съд, влязло в сила на 29.11.2018 г., когато е оставено в сила с решение № 14747/29.11.2018 г., постановено по адм. дело № 12542/2018 г. по описа на Върховния административен съд-Петчленен състав.

Следващата предпоставка за възникване на правото на обезщетение в хипотезата на чл. 1 от ЗОДОВ е наличието на вредоносен резултат, реално настъпили за ищеца вреди.

По делото не е спорно, че във връзка с извършване на съвместна проверка и заверка на Справките по Платежоспособност II, търговското дружество е провело процедура по избор на одиторни дружества.

От постъпили три предложения, с решение на управителен съвет на ЗК [фирма] по протокол от 26.03.2018 г. са избрани предложените най-ниска цена – [фирма] и [фирма] – 16000 евро, без ДДС /19200 евро с ДДС, равностойност 37552 лв./ Не е спорно и, че същите не са одобрени от регулаторния орган, който отказ е обективизиран в отмененото от ВАС съдебно решение.

По времето на оспорването на този отказ, съвместен одит на справките по платежоспособност II, е извършен от [фирма] и [фирма], по силата на договор/споразумение от 03.05.2018 г. между ищеца и [фирма], по който страните са договорили предмета и условията – права и задължения за всяка страна. Ищецът е извършил плащане в полза на [фирма], както и в полза на другия одитор.

Представени са платежни документи за период май – юни 2018 г., от които се установи, че ищецът е заплатил по отчетните фактури, издавани от доставчика на услуга - 29924,20 лв. на [фирма] и 28189,72 лв. на [фирма]. Сборът от платените суми е 58113,92 лв с ДДС.

Твърденията на ищеца са за платени на одиторите 51633,56 лева с ДДС, равностойност на 26400 евро, в какъвто размер е договорената цена с одиторите Прайсютърхаускупърс одит“ О. и [фирма], по силата на договор/споразумение от 03.05.2018 г. между ищеца, по силата на договор/споразумение от 03.05.2018 г. между ищеца и [фирма]. Установява се, че последното е вследствие на Решение № 425-ЖЗ на КФН, с което се отказва на дружеството да сключи договор с други одитори за извършване на услугата, както и с оглед крайният срок за изпълнение на това задължение – 08.05.2018г. Въпреки това, са предприети действия за оспорване на Решението на органа, отменено впоследствие с Решение на ВАС № 14747/29.11.2018 г., постановено по адм. дело №12542/2018 г. по описа на Върховния административен съд-Петчленен състав, окончателно.

Именно поради това се твърди, че е сключен договорът с одиторите по досегашното споразумение, за което е заплатена цена от 51633,56 лева с ДДС, равностойност на 26400 евро, в какъвто размер е договорената цена с одиторите Прайсютърхаускупърс одит“ О. и [фирма]. Претендира се разликата в цената, предложена от [фирма] и [фирма] – 16000 евро, без ДДС /19200 евро с ДДС, равностойност 37552 лв./, която възлиза на 14 081. 56 лева.

Диспозитивът на отменителното решение на Върховния административен съд е от две части – 1. Отмяна на решението на КФН за отказ за утвърждаване на [фирма] и [фирма] като одитори по чл. 101, ал. 1 от КЗ. 2. Връщане на преписката на КФН за ново произнасяне по искането на ЗС [фирма] за утвърждаване на [фирма] и [фирма].

Решението по втората му част създава задължение за КФН да изпълни процедурата и да се съобрази с указанията на ВАС.

С оглед горното, и при съобразяване на крайния срок за сключване на договора, съдът приема, че именно решение № 425 –ЖЗ от 23 април 2018 г. на КФН, е предпоставка за сключване на договора от 03.05.2018 г. между ищеца и одиторите, определени с решение № 1402-03/02.11.2017 г. на Комисията, при договорено възнаграждение и са започнали плащания, които окончателно приключват по време на съдебното производство пред Върховния административен съд.

От представените към исковата молба фактури и платежни нареждания следва извода, че основанието за плащане е договорно, но с оглед анализ на всички обстоятелства, съдът приема, че причина за сключване на договора и извършените плащания е отмененото решение на КФН. В тази връзка, настоящият състав на съда приема, че е налице причинна връзка за плащанията с отмененото решение на КФН.

Представената от ищеца оферта от 20.03.2018 г. на [фирма] не обосновава задължение за У. Живот АД да сключи договор именно с тези одитори, но видно от данните по делото е, че същата на свое заседание на УС е приела именно тази оферта, протоколирано от 26.03.2018г., именно поради което е отправено запитването до органа.

С оглед горното, съдът приема, че вредата, търпяна от ищеца е доказана по основание и размер. Противно на намерението му да ползва услугите на одитори, които предлагат значително по-ниска, икономически по-изгодна за платеща на услугата

цена, с отменения акт ответникът препятства това негово намерение, макар и рамките на административни правомощия. Искането на ищеца за утвърждаване на одитор, който предлага икономически най-изгодна цена показва волята му, че определените по административен ред дружества за изпълнение на тези дейности са икономически неизгодни и при алтернатива да се постигне същия резултат на по-ниска цена. Последното съдът приема за доказано, че съответства на волята на дружеството, обективизирано в решение на УС, с което иска утвърждаване на одиторите [фирма] и [фирма]. Ценовото предложение е формирало желание за споразумение с тези одитори, дали най-ниска цена, което е икономически най-изгодно предложение, поради което е именно и направеното запитване до регулаторния орган, дал негативен отговор на въпроса, който впоследствие е съдебно отменен.

Последното съдът приема за наличие на причинна връзка между отмененото решение на КФН и търпяната от ищеца вреда до размера на разлика от предложена цена от предпочитаните одитори и платената цена на одиторите, с които са проведени консултантско одиторски дейности, вследствие на отмененото решение на КФН.

Изложеното обосновава извод за основателност на исковата претенция и уважаване на предявената от ЗК „У. Живот“ срещу Комисията за финансов надзор искова молба.

С оглед на това, основателен се явява и акцесорният иск за заплащане на лихва за забава от 22.06.2018 г. - датата, на която в цялост е заплатена претендираната сума, представляваща разликата между предложената цена от избраните от търговското дружество одитори за представяне на заверени и проверени Справки по платежоспособност II и цената на реално преведената на одиторите [фирма] и [фирма] сума.

От страна на ищеца разноски не са претендирани, поради което не следва да бъдат присъждани.

Предвид изложеното и на основание чл. 203 и сл. от АПК във връзка с чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, Административен съд София-град, Второ отделение, 48-ми състав

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА Комисията за финансов надзор да заплати в полза на ЗК [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от изпълнителните директори Н. К. и Д. Т. сума в размер на 14 081.56 лева с ДДС лева, представляваща обезщетение за имуществени вреди, ведно с лихва за забава от 22.06.2018 г. датата, на която в цялост е заплатена претендираната сума, представляваща разликата между предложената цена от избраните от търговското дружество одитори за представяне на заверени и проверени Справки по платежоспособност II и цената на реално преведената на одиторите [фирма] и [фирма] сума.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: